

— s tem ko ni v zadostni meri zagotovila sprejetje ustreznih ukrepov glede odgovornih za kršitve predpisov Skupnosti s področja obdržanja na krovu ter uporabe visečih mrež, zlasti z uporabo odvrtačilnih kazni zoper zgoraj navedene osebe,

ni izpolnila obveznosti iz člena 1(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2241/87 ⁽¹⁾ z dne 23. julija 1987 o uvedbi določenih ukrepov nadzora za ribolovne dejavnosti in člena 2(1) ter člena 31(1) in (2) Uredbe Sveta (EGS) št. 2847/93 ⁽²⁾ z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike;

— Italijanski republikli naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Vse od uvedbe leta 1992, je italijansko ribiško ladjevje sistematično in množično kršilo prepoved obdržanja na krovu in uporabe visečih mrež daljših od 2,5 km, in od leta 2001, katerekoli dolžine.
2. Po mnenju Komisije se lahko obseg in teža pojava neposredno pripiseta neučinkovitosti italijanskega sistema, ki nadzira spoštovanje te prepovedi, in neprimernosti sankcij, ki so v italijanskem pravnem redu določene za njeno kršitev.
3. Komisija v zvezi s tem opozarja, da nadzor nad uporabo visečih mrež opravlja več organov, ki so medsebojno v konkurenci, opravljanje nadzora pa je glede na ostale naloge, ki so zaupane tem organom, manj pomembna naloga, ki jo opravljajo brez ustreznega usklajevanja. Pomanjkanje človeških virov, časa ter potrebnih sredstev tako onemogoča učinkovit nadzor.
4. Ni tudi primerne načrtovanja in strateškega planiranja dejavnosti nadzora uporabe visečih mrež. Komisija glede tega navaja, da bi moral biti nadzor skrbno načrtovan glede na posebne dejavnike tveganja ter biti del celostne, povezane in razumne strategije. Poleg tega bi se moral bolj osredotočiti na nekatera obdobja leta ter na natančno določene dežele in kraje. Italijanski organi pa trenutno ne opravljajo nič od tega.
5. Organi zadolženi za nadzor uporabe mrež za lovljenje mečaric [spadara] poleg tega nimajo dostopa do podatkov o položaju ribiških plovil, zbranih s satelitskim sistemom nadzora ribiških ladij (SNRL), določenem v členu 3 Uredbe št. 2847/93. Preiskava, ki jo je opravila Komisija je pokazala, da veliko število ribiških ladij še nima naprav za določitev položaja preko satelita, ki so potrebne za delovanje sistema SNRL. Glede zbiranja, uvedbe računalniško podprtih ladijskih dnevnikov, deklaracij o iztovarjanju ter potrdil o prodaji, določenih v Uredbi št. 2847/93 in, *a fortiori*, navzkrižne analize teh podatkov ter podatkov pridobljenih s sistemom SNRL, je to vse prej kot učinkovito.
6. Če se nadzorna dejavnost, ki jo v zvezi z uporabo mrež za lovljenje mečaric izvršujejo italijanski organi zdi povsem

nezadovoljiva, je prav tako neučinkovit pregon kršitev določb Skupnosti v zvezi z obdržanjem na krovu in uporabo teh mrež.

7. Komisija v zvezi s tem opozarja, prvič, kako italijanska zakonodaja, ki velja na področju sankcij, v nasprotju s tem, kar je določeno v členu 9(a) Uredbe št. 3094/86 ⁽³⁾ in v določbah, ki so pozneje povzele in razširile vsebino tega člena, v bistvu prepoveduje le uporabo ali poskus uporabe visečih mrež, ne pa samega obdržanja teh mrež na krovu.
8. Drugič, kadar je kršitev prepovedi uporabe visečih mrež dejansko ugotovljena, krajevni nadzorni organi tega ne sporočijo pristojnim organom, predvsem zaradi obstoječih družbenih pritiskov, tako da ta kršitev sploh ni učinkovito preganjana in sankcionirana. Število in višina kazni tako ostajata neprimerno majhna.
9. Komisija zato meni, da je v veliki meri dokazano, da je nadzorni in sankcijski sistem, ki se uporablja v Italiji za zagotovitev spoštovanja določb Skupnosti na področju visečih mrež povsem nezadosten za zagotovitev izpolnitve obveznosti, ki so državam članicam naložene s členi 1(1) Uredbe št. 2241/87, 2(1), in 31(1) in (2) Uredbe št. 2847/93.

⁽¹⁾ UL L 207, str. 1.

⁽²⁾ UL L 261, str. 1.

⁽³⁾ Uredbo Sveta (EGS) št. 3094/86 z dne 7. oktobra 1986 o določitvi nekaterih tehničnih ukrepov za ohranitev ribolovnih virov (UL L 288, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italija) 16. junija 2008 – Futura Immobiliare srl Hotel Futura in drugi proti Comune di Casoria

(Zadeva C-254/08)

(2008/C 209/46)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Futura Immobiliare srl Hotel Futura in drugi

Tožena stranka: Comune di Casoria

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je nacionalna ureditev iz člena 58 in naslednjih Zakonske uredbe št. 507 iz leta 1993 ter prehodne določbe, s katerimi je bila ohranjena v veljavi, na podlagi člena 11 dekreta predsednika republike št. 488 iz leta 1999, s poznejšimi spremembami, in člena 1, odstavek 84, zakona št. 296 iz leta 2006, kar je zagotavljalo nadaljnjo veljavnost davčnega sistema, za kritje stroškov storitev odstranjevanja odpadkov, z odlaganjem uvedbe tarifnega sistema po katerem bi strošek storitve nosili subjekti, ki proizvajajo in dobavljajo odpadke v skladu s členom 15 Direktive Skupnosti št. 75/442/EGS ⁽¹⁾, kot je bila spremenjena s členom 1 Direktive št. 91/156/EGS ⁽²⁾ in z načelom „plačati mora povzročitelj obremenitve“?

⁽¹⁾ UL L 194, str. 39.

⁽²⁾ UL L 78, str. 32.

Tožba, vložena 17. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-257/08)

(2008/C 209/47)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: N. Yerrell in L. Prete, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke:

- ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2006/22/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o minimalnih pogojih za izvajanje uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85 o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu in razveljavitvi Direktive Sveta 88/599/EGS oziroma ker jih ni posredovala Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive v nacionalno pravo se je iztekkel 1. aprila 2007.

⁽¹⁾ UL L 102, str. 35.

Tožba, vložena 17. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-259/08)

(2008/C 209/48)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Patakia in D. Recchia, zastopnika)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za celoten in/ali pravičen prenos obveznosti iz členov 3(1) in (2), 4(1), 5 in 8(1) Direktive 79/409/EGS ⁽¹⁾ o ohranjanju prosto živečih ptic, ni izpolnila obveznosti iz teh določb;
- Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Komisija je preučila združljivost s pravom Skupnosti ukrepov, ki jih je Helenska republika sprejela za prenos Direktive 79/409/EGS. Ta preizkus je razkril, da nekatere določbe Direktive niso bile prenesene v celoti in/ali niso bile prenesene pravilno.
2. Komisija zlasti trdi, da Helenska republika ni prenesla člena 3 (1) Direktive 79/409/EGS, ker ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za ohranitev, vzdrževanje ali ponovno vzpostavitev zadostne raznovrstnosti in površine habitatov za vse vrste ptic iz člena 1.
3. Komisija prav tako meni, da člen 3(2) Direktive 79/409/EGS ni bil prenesen v celoti in pravilno, glede na to, da akt o prenosu ne omogoča nadzora zakonitosti razvrstitve območja kot POV, ne vsebuje nobene določbe za zaščito habitatov, ki so zunaj POV, vendar pa nanje mejijo in, poleg tega, ne vsebuje nobene določbe v zvezi z vprašanjem ponovne vzpostavitve uničenih biotopov ter ustvarjanjem novih biotopov, čeprav gre za pomembna cilja Direktive.